

## POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **D. J.** skazanego za czyn z art. 284 § 2 k.k. i in.  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 5 września 2025 r.  
wniosku oskarżyciela posiłkowego o wyłączenie SSN Pawła Wilińskiego od udziału  
w sprawie zainicjowanej wnioskiem o wyłączenie SSN Antoniego Bojańczyka od  
udziału w sprawie II KK 23/25.

postanowił  
nie uwzględnić wniosku.

## UZASADNIENIE

W kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 czerwca 2024 r., sygn. akt VIII AKa 98/23, obrońca skazanego D. J. podniósł zarzut zaistnienia w przedmiotowej sprawie uchybienia stanowiącego bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., które miało polegać na tym, że w składzie sądu odwoławczego zasiadali sędziowie powołani na swój urząd na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3).

Sprawa kasacyjna została zarejestrowana w Sądzie Najwyższym pod numerem II KK 23/25 i w dniu 18 czerwca 2025 r. przydzielona do referatu SSN Antoniego Bojańczyka.

Pismem z dnia 16 lipca 2025 r. (data sporządzenia pisma) obrońca skazanego D. J. złożył wniosek o wyłączenie SSN Antoniego Bojańczyka od udziału w rozpoznaniu sprawy II KK 23/25 powołując się na fakt, że ww. sędzia został powołany na swój urząd na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3). W ocenie wnioskodawcy udział SSN Antoniego Bojańczyka w rozpoznaniu ww. sprawy kasacyjnej, z uwagi na treść zarzutów podniesionych w kasacji, prowadziłby m.in. do naruszenia zasady *nemo iudex in causa sua*.

Sprawa o wyłączenie ww. sędziego została zarejestrowana pod numerem KRI 1157 i przydzielona do rozpoznania SSN Pawłowi Wilińskiemu.

Pismem z dnia 4 sierpnia 2025 r. (data wpływu pisma do SN ) oskarżyciel posiłkowy złożył wniosek o wyłączenie SSN Pawła Wilińskiego od rozpoznania wniosku o wyłączenie SSN Antoniego Bojańczyka od rozpoznania sprawy kasacyjnej II KK 23/25. Sprawa zainicjowana tymże wnioskiem została zarejestrowana pod numerem KRI 1191. W ww. wniosku wskazano, że SSN Paweł Wiliński podpisał się pod listem otwartym skierowanym w dniu 17 października 2022 do Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, którego sygnatariusze publicznie wypowiedzieli się m.in. w sprawie funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości w Polsce w zakresie wejścia w życie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3) i wynikających z tego – ich zdaniem – konsekwencji. Wnioskodawca podniósł, że „w oświadczeniu tym wprost wskazano, że udział w składzie orzekającym w danej sprawie osoby powołanej do sprawowania funkcji sędziego na podstawie wniosku Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w składzie i trybie przewidzianym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3) prowadzi w każdym przypadku do nienależytej obsady sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.” W ocenie wnioskodawcy, publiczna demonstracja przez sędziego poglądu w kwestii, która ma być przedmiotem rozstrzygnięcia powoduje, że aktualizuje się podstawa wyłączenia go od udziału w sprawie.

Ponadto wnioskodawca podkreślił, że skoro SSN Paweł Wiliński brał udział w wydaniu uchwały połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 roku, BSA I-4110-1/2020, podlega wyłączeniu z mocy samej ustawy, „tj. art. 48 § 1 pkt 5 k.p.c. w zw. z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, co wielokrotnie eksponowano w orzecznictwie, że okoliczność, iż sędzia brał udział w wydaniu wskazanej wyżej uchwały połączonych Izb nie powoduje, że jest on wyłączony od udziału w sprawie, w której sąd staje przed koniecznością rozstrzygnięcia kwestii zaktualizowania się bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku z zasiadaniem w składzie orzekającym sędziego powołanego na swój urząd na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Gdyby bowiem przyjąć taki tok rozumowania, każdy z sędziów biorących udział w wydaniu uchwały połączonych Izb, czy też wydający orzeczenia, w których odniósł się do kwestii orzekania przez sędziów powołanych na wniosek KRS ukształtowanej przepisami ww. ustawy nowelizującej i wyraził swój pogląd prawny co do tej problematyki – i to niezależnie od tego, czy uczynił to poprzez akceptację tez i uzasadnienia uchwały połączonych Izb, czy też poprzez akceptację poglądu odmiennego - nie mógłby orzekać w tego rodzaju sprawach (tak trafnie Sąd Najwyższy m.in. w postanowieniu z dnia 23 lipca 2025 r., sygn. akt V KK 149/25).

Należy przy tym zauważyć, że opisana we wniosku postawa SSN Pawła Wilińskiego nie powoduje, że wyraził on stanowisko w kwestii tego, jakie powinno zapaść rozstrzygnięcie w tej konkretnej sprawie. Sędzia ten przedstawił jedynie swój ogólny pogląd prawny co do wykładni art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., którego nie można utożsamiać z wyrażeniem stanowiska, że należy wyłączyć SSN Antoniego Bojańczyka od udziału w rozpoznaniu sprawy II KK 23/25. Wyrażenie ogólnego poglądu prawnego, czy to w orzeczeniach, czy powszechnie dostępnych

publikacjach naukowych i opiniach prawnych, zgodnie z utrwalonym w doktrynie i orzecznictwie poglądem, nie uzasadnia wyłączenia sędziego od udziału w sprawie (zob. D. Świecki [w:] B. Augustyniak, K. Eichstaedt, M. Kurowski, D. Świecki, *Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz aktualizowany*, LEX/el. 2025, komentarz do art. 41, teza 10, postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 17 listopada 2011 r., SK 37/08, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2024 r., III KK 13/24). W tożsamy sposób należy ocenić okoliczność złożenia przez sędziego podpisu pod wskazanym we wniosku oświadczeniem sędziów Sądu Najwyższego skierowanym do Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego.

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy uznał, że wnioskodawca nie wykazał, by w przedmiotowej sprawie zaktualizowała się przewidziana w art. 41 § 1 k.p.k., przesłanka wyłączenia sędziego, tj. okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie.

Wobec tego postanowiono jak w sentencji.

[J.J.]

[r.g.]